

49 1. Beh. af Lovf. ang. Udred. af forstj. Amts- og Kjøbstadkom. paahv. Udgifter. 50

at man gennem en saadan almindelig Fordeling paa en Maade forandrer den hele hidtil gjældende Administrationsmaade, og under Forudsætning af, at Udgifterne skulde fordeles over det hele Land, kunde jeg ikke anse det for rigtig, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Anvendelsen forblev hos Overøvrigheden. Afgjørelsen maatte da komme ind under Centralmagten, og der vilde mangle et Organ til at berigtige disse Forhold. Dernæst lader det sig jo slet ikke benægte, at, om end Retshaandhøvelsen maa siges at være et almindeligt Statskiønde, saa har dog ogsaa Retsusikkerheden sine Brændpunter enten paa Grund af Befolkningens Betsaffenhed eller paa Grund af andre Forhold, der nærmest knytte sig til Stedet, og det lader sig ligesaa lidt benægte, at Retsusikkerheden som oftest ikke vil indskrænke sig til et ganske enkelt Sted, men tillige vil have en stor Betydning for den nærmest omkringværende Befolkning paa Landet. Jeg maa derfor tilstaa, at jeg ikke kan se, at der — naar man finder det hensigtsmæssigt og praktisk at fordele Udgifterne i mindre Kredse — er noget Principstridigt i at søge den Ordning gjennemført, som er søgt gjennemført i Lovforslaget. Man er nemlig gaaet ud fra, at, om end de Udgifter, som det her drejer sig om, fremkomme i Kjøbstæderne, saa kan man dog ikke paa nogen Maade sige, at de vedkomme Kjøbstæderne alene, men de have en ikke ganske liden Betydning ogsaa for det tilgrændsende Landdistrikt, og navnlig vil jeg ikke — siden det 1ste ærede Medlem for 9de Kreds (Rasmussen) har fremdraget en enkelt Art af disse Udgifter, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa — undlade at sige, at det vel turde være, at netop disse ikke have en saa ganske liden Betydning overfor Landdistrikterne.

Der er desuden den Betragtning at gjøre gjældende, at det synes at være en Ubillighed ligeoverfor Kjøbstæderne — selv uden Hensyn til, hvorledes Byrden falder paa dem — at lade dem være ene om at bære Udgifter, som man ikke kan negte have Betydning ogsaa for det omkringliggende Landdistrikt, samtidig med, at den enkelte Landkommune, hvor lignende Forhold maatte indtræde, ikke er henvist til at udrede dem alene, hvoriimod den udjævnnes paa samtlige under Amtsraadssteden hørende Sognekommuner; det er for mig en Betragtning, der synes at være tilstrækkelig almengyldig til at fremkomme med Lovforslaget, om jeg end maa erkende, at de Forandringer, der ske derved, ikke ere af stor Betydning. Netop den Omstændighed, at det er klart, at disse For-

andringer ikke ville medføre stor Forsøgelse af Byrderne for Landdistrikterne — alene maasse med Undtagelse af det ene Amtsraadsdistrikt, som det ærede Medlem nævnte, og hvor aabenbart Byrden vil blive størst — og det, at der tilveiebringes en ligeligere Fordeling af Udgifter, som man maa erkende have deres Almengyldighed, i Forbindelse med Ønsket om at komme den Betragtning imøde, hvormed Alle dog synes at være enige, nemlig at den nuværende Fordeling inellem Amt og Kjøbstad er uhenigtsmæssig og mangler enghedsfornødheden i de nuværende Forhold liggende Begrunding — dette har været en Grund for mig til at komme frem med Forslaget. At dette for de mindre Kjøbstæder ikke vil have saa liden Betydning, har det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (W. Westersøn) allerede paavist, og da disses økonomiske Tilstand, der i mange Retninger turde siges at være lidet glædelig, kan i alt Fald hjælpes paa paa denne Maade, saa har jeg troet, at det var min Pligt at fremkomme med dette Forslag. Om man forøvrigt vil slyde een eller flere af disse Udgifter ud, er selvfølgelig Noget, hvormed man ikke skulde kunne vente ikke at blive enig. — Men jeg tror rigtig nok, at man ikke bør slyde Spørgsmaalet fra sig, naar man derigjennem er i Stand til at have en forældet og upraktisk Indretning og at fordele Byrderne noget ligeligere. Selv om det ikke bliver saa ligeligt, som det maasse ad anden Veje kan naas, saa tror jeg dog, at man bør slutte sig til Lovforslaget, selvfølgelig uden at jeg dermed vil have sagt, at ikke Modifikationer deri ved den senere Behandling kunne og vilde blive gjennemførte. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende kun anbefale det ærede Thing at lade Sagen gaa videre og give Forslaget den Anbefaling, at det er det høje Thing selv, som har foranlediget mig til at fremsætte det.

Riser: Det havde ikke været min Tanke at deltage i første Behandling af denne Sag, da jeg ikke har taget Ordet paa tidligere Stadier, hvor dette Emne har været drøftet. At Sagen tidligere har været under Behandling, er mig nu saa meget klarere, som det har givet Anledning til, at den høitærede Minister er fremkommen med det statistiske Materiale, der, ikkøndt det — som det indrømmes i selve Motiverne — har sine Mangler, dog er oplysende i flere Retninger. Navnlig har det Interesse for mig, fordi det stadfæster, hvad jeg havde ventet nok vilde vise sig, naar man fik samlet Stof, nemlig at der maatte siges at være i det Mindste meget grundet Tvivl, om